

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771 • Τηλ.: 210-7705370 <http://www.angelfire.com/hi/rovoliari>
Χρόνος 22ος • Αριθμός φύλλου 86 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2006

Ο κ. Νομάρχης Φθιώτιδας, η προκήρυξη και η ναφθαλίνη

Κύριε Νομάρχη,

Ραστώνη στην ελληνική γλώσσα σημαίνει, μεταξύ άλλων, και ακινησία, βάλτωμα και νιρβάνα!

Σ' αυτή την κατάσταση τού «μηδέν πράττειν» έχει περιέλθει η, από καιρό έτοιμη, ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ που αφορά τη σύνταξη μελέτης για το δρόμο ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ - ΟΡΙΑ ΝΟΜΟΥ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ, μήκους 6,5 χλμ.

Γιατί δεν δημοσιεύτηκε ακόμη στον τοπικό ΤΥΠΟ;

Μήπως η ημερομηνία 15 Οκτωβρίου 2006 πονάει, γιατί θα πρέπει να παίξετε παιχνίδια ισορροπίας; Μήπως το ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ πέφτει ξέμακρο και σαν λησμονήμένο;

Δεν πρέπει να σας διαφεύγει ότι η «λησμονιά» είναι α μ φ ί δ ρ ο μ η !

ΔΡΟΜΟΣ PENTINA - ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Οι εργολάβοι δουλεύουν εντατικά και τελείωσαν τη διάνοιξη από Ρεντίνα μέχρι και τα εδαφικά όρια με το Ροβολιάρι, πλην ενός τμήματος 100 περίπου μέτρων, πάνω από το Μοναστήρι (βράχια), από Ρεντίνα μέχρι και το Μοναστήρι (7 χλμ.) γίνονται τα τεχνικά που προβλέπεται να τελειώσουν μέχρι το 15Αύγουστο.

Παράλληλα γίνεται η πρώτη στρώση με κροκάλι και θα ακολουθήσει, μετά τον Ιούλιο, η στρώση τρία άλφα.

Από την άλλη πλευρά του λόφου,

τη Νομαρχία Φθιώτιδας, παρατηρείται μεγάλη και αδικαιολόγητη, κατά την άποψή μας, καθυστέρηση στη σύνταξη της μελέτης για τα 6,5 χλμ. του δρόμου Ροβολιάρι - Ρεντίνα.

Ας ελπίσουμε ότι η υπόσχεση της Δ/νσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Φθιώτιδας για δημοπράτηση σύνταξης της μελέτης θα υλοποιηθεί, έστω και με καθυστέρηση, μια και υπάρχει η σχετική πίστωση.

Κων. Κούτρας
Δήμαρχος Ρεντίνας

ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣ#

στο ναό των 12 Αποστόλων ολοκληρώνεται. Απομένουν δύο (2) δεσποτικές παραστάσεις, κόστους 650E εκάστη. Όσοι επιθυμούν να συνεισφέρουν στο θεάρεστο αυτό έργο, ας το δηλώσουν στον αγιογράφο ΚΟΥΤΛΗ ΚΩΣΤΑ, στο τηλέφωνο 6944929436.

Τα ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ και μέσω αυτών και όλοι οι ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΕΣ ευχαριστούν και συγχαίρουν τον ΠΑΝΤΕΛΗ ΡΙΖΟ, γιατί υπήρξε ο κινητήριος μοχλός του όλου έργου.

Τις ευχαριστίες και τα συγχαρητήριά μας εκφράζουμε επίσης και στον αγιογράφο για την αρτιότητα των εργασιών του και για το χαμηλό κόστος του μόχθου του.

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Το καλοκαίρι θα γίνει καλύτερο αν βρεθείτε στην αγκαλιά της πανέμορφης φύσης του χωριού μας, μακριά από οποιοδήποτε ανθρωπογενές περιβάλλον.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Καλούνται τα μέλη του Συλλόγου των απανταχού Ροβολιαριτών Φθιώτιδας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του Καταστατικού του Συλλόγου, σε Τακτική Γενική Συνέλευση που θα γίνει στις 12-8-2006, ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ. στην πλατεία των 12 Αποστόλων Ροβολιαρίου με θέματα:

1. Πεπραγμένα διετίας και έγκριση αυτών.

2. Προτάσεις μελών.

3. Αρχαιρεσίες για ανάδειξη νέου Διοικητικού και Εποπτικού Συμβουλίου.

Παράκληση για ευρεία συμμετοχή.

Όσοι επιθυμούν να είναι υποψήφιοι για το Δ.Σ. και την Ε.Ε.

να το δηλώσουν μέχρι 9-8-2006 στους:

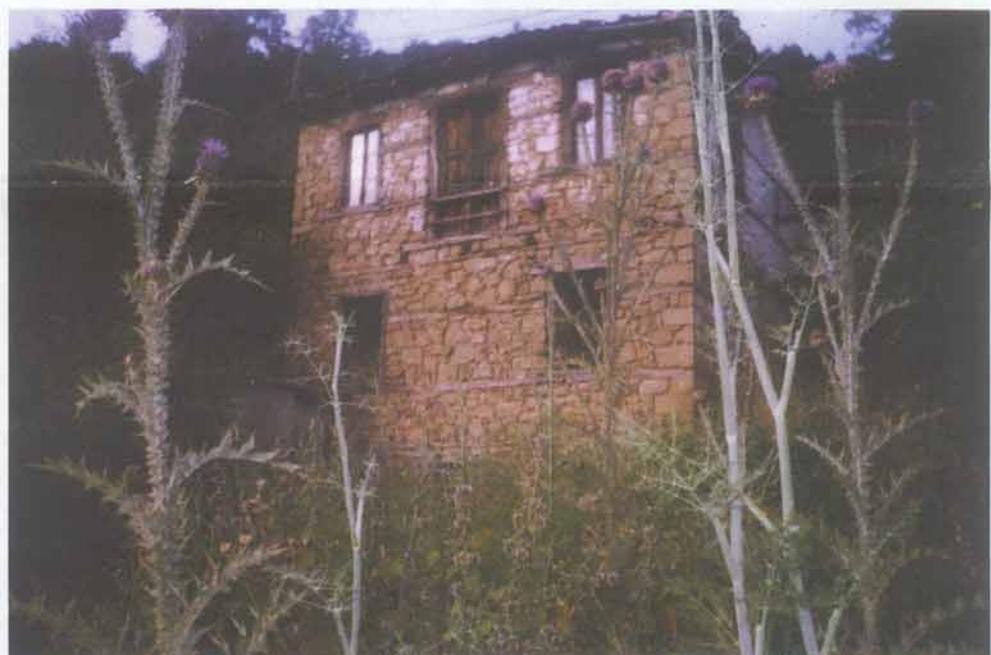
α) Πρόεδρο του Συλλόγου τηλ. 22360-92825

β) Γραμματέα του Συλλόγου τηλ. 22310-61577

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος
Θ. Νέλλας

Ο Γραμματέας
Παντελής Ρίζος

Κάποτε πέρασε απ' εδώ η ιστορία ανθρώπων που κοίταζαν τη ζωή με ιδρωμένο μέτωπο...

Η σιωπή οδοιπορεί στη διάρκεια.

Ο καιρός άφησε τις πατημασίες του στα κλειστά πορτοπαράθυρα, στους τοίχους, στα κεραμίδια.

Σπίτια αλειτούργητα, στέγες ρημαγμένες.

Μόνο η υπεροψία των αγριάγκαθων βασιλεύει, καθώς λογχίζουν τον αέρα...

Έπεσες και χτύπησες και γιατρικό δεν πιάνει, μόνο το φιλί της μάνας όλους τους πόνους γειάνει.

Περίπου, σαράντα πέντε χρόνια πριν.
Έλληνες φαντάροι με το θησαυρό της καραβάνας!
Ο εκ δεξιών, γέννημα και θρέμμα Ροβολιαρίτης, κάτι λέει πειρακτικά στον εξ' αριστερών που δυσκολεύεται να συμβιβαστεί με τα δεσμά της στρατιωτικής θητείας!

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

υπέρ του Ναού του Αγίου Γεωργίου αντί στεφάνου σε κηδείες

A. Ο Λιάπης Απόστολος του Ιωάννη έκανε τις παρακάτω εισφορές στις κηδείες των:

1. Πλασταρά Κων/νου του Θεοφ.	50€
2. Κουτσούκου Πέτρου	50€
3. Δημητρίου Παύλου	50€
B. Στην κηδεία του Μίχου Κων/νου έκαναν εισφορές αντί στεφάνου οι:	
1. Οικογ. Ηλία Ζιαγγούβα	40€
2. Οικογ. Συγούρη Κων/νου	40€
3. Οικογ. Μιχάλη - Αμαλίας Γώγου - Μαλάμου	50€
4. Οικογ. Παρασκευής - Δημήτρη - Λένας Γώγου	40€
5. Οικογ. Βεατρίκης Φραγκέλη	20€
6. Οικογένειες Θωμά κα/ζ Σταύρου Νέλλα	60€

Ο πιο κακός ο μαθητής

Ήταν καλός μαθητής και ξεχώριζε στην τάξη, ήταν καλός και στο μπάσκετ, ήταν καλός και στη ζωγραφική, ήταν καλός και στο πιάνο και για όλα αυτά, λέγεται ότι δεν τον χώνευαν οι συμμαθητές του και τον έδερναν. Και μια μέρα το μίσος που έτρεφαν οι κακοί μαθητές είναι αυτοί που πέφτουν θύματα των κακών μαθητών, ώστε να κερδίζει τη συμπάθειά τους και να γλυτώσει από τις επιθέσεις τους!

Αυτό το νέο μοντέλο και αν είναι εκπαιδευτική μεταρρύθμιση! Μέχρι σήμερα οι γονείς ζητούσαν από τα παιδιά τους να διαβάζουν τα μαθήματά τους, να λύνουν τα προβλήματα των μαθηματικών, να μαθαίνουν γραμματική και ορθογραφία, να επιδεικνύουν διαγωγή κοσμία και να σέβονται τους δασκάλους τους. Τώρα θα πρέπει να αποτρέπουν τα παιδιά να επιδιώκουν τους καλούς βαθμούς, να τα μαλώνουν όταν τα βλέπουν να ασχολούνται με τη μελέτη, να τα συμβουλεύουν να είναι άτακτα και να τους δίνουν ιδέες για να κάνουν προχωρημένης φύσεως «καζιόύρα» στους δασκάλους τους!

Άρα το συμπέρασμα είναι, ότι... για να έχει ήσυχο το κεφάλι του ένας μαθητής και για να μη τρέμουν να τον στέλνουν στο σχολείο να μάθει γράμματα οι γονείς του, δεν πρέπει να είναι καλός, δεν πρέπει να ξεχωρίζει, δεν πρέπει να διακρίνεται σε άλλες δραστηριότητες όπως είναι ο αθλητισμός, η μουσική ή η ζωγραφική. Για να μπορέσει να τελειώσει με ασφάλεια το Δημοτικό Σχολείο, αλλά και τις τάξεις του Γυμνασίου και του Λυκείου, ο μαθητής, σύμφωνα με όσα διαπιστώ-

«Τι γίνεται εδώ; Πάλι πήρες δέκα στην Ιστορία; Δεν σου είπα να πάψεις να ασχολείσαι με τον Πελοποννησιακό πόλεμο και με την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξανδρου; Χώρια που ούτε μια φορά δεν με κάλεσε δύο μήνες τώρα ο διευθυντής του σχολείου σου για να μου πει, ότι πέταξες γιασούρτι στον δάσκαλό σου και που δεν κατάφερες να σου δώσουν ούτε μια ημέρα αποβολή. Αν συνεχίσεις έτσι, δεν θα πάμε καθόλου καλά μέχρι το τέλος του σχολικού έτους», θα λέγει έξαλλος από θυμό ο πατέρας στο γιο του και θα τον επιπλήττει επειδή θα επιμένει να είναι ο πιο καλός ο μαθητής!

Εισερχόμαστε, λοιπόν, σε νέες εποχές, κατά τις οποίες αναθεωρούνται όλες οι παλιές αξίες και όλες οι παλιές αξιολογήσεις των μαθητών. Σήμερα επικρατεί ο νόμος των κακών μαθητών, που κυριαρχούν μέσα και έξω από το σχολείο. Όποιος δεν συμμορφώνεται, κινδυνεύει να πληρώσει ακριβά την καλή του διαγωγή και τις καλές του επιδόσεις. Με την εξέλιξη αυτή στο χώρο της Παιδείας, μπορεί να θεσπιστούν θραβεία για τον πιο κακό τον μαθητή...

Αλεξάνδρα Στεφανοπούλου

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος Ροβολιαριτών

Φθιώτιδας

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771

Τηλ.: 210-7705370

Α.Φ.Μ. 090085976 Δ.Ο.Υ. Αγ. Παρασκευής

Εκδότης: Θωμάς Νέλλας

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771

Τηλ. 210-7705370

...

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου:

Αριστέα Καρπουζή

Εκδόσεις-Γραφικές τεχνες

Αγ. Γεωργίου 25

Ιλιον 13121

Τηλ.-fax.: 210-2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Kiv. 6972624492

Πίεση: Ο σωστός τρόπος μέτρησης

Ποια μέτρηση δίνει την «αληθή» τιμή πίεσης; Αυτό είναι δύσκολο να ειπωθεί. Η αρτηριακή πίεση αλλάζει διαρκώς. Εκτός από το ότι ακολουθεί έναν ημερήσιο κύκλο (χαμηλότερη λίγο πριν από το πρωινό έπινημα και υψηλότερη στο μέσο της ημέρας), διαφοροποιείται ανάλογα με τη δραστηριότητα, τις σκέψεις και τα συναισθήματα. Κατά συνέπεια, οι μετρήσεις ιατρείου μπορεί να αντανακλούν, μπορεί και όχι, την συνήθη αρτηριακή πίεση. Η καθιστή θέση με το χέρι λυγισμένο αποτελεί τον ενδεδειγμένο, σύμφωνα με τις οδηγίες, τρόπο μέτρησης της πίεσης με τον οποίο ο γιατρός αποφασίζουν εάν και πότε πρέπει να δώσουν φαρμακευτική αγωγή. Αυτό βέβαια δεν καθιστά τη θέση αυτή απαραίτητως καλύτερη, αλλά την καθιστά αξιόπιστη επαναλήψιμη. Το να ακολουθείται η ίδια διαδικασία κάθε φορά απαλείφει τους συγχυτικούς παράγοντες - θέση σώ-

ματος και χεριού - από τις διακυμάνσεις της πίεσης. Με τον τρόπο αυτόν μπορεί κανείς να πει αν η πίεση άλλαξε ή παρέμεινε στα ίδια επίπεδα.

1) Μην πίνετε καφέ και μην καπνίζετε τουλάχιστον 30 λεπτά πριν από τη μέτρηση.

2) Μείνετε εν τρεμία για τουλάχιστον 5 λεπτά πριν από τη μέτρηση.

3) Κατά τη διάρκεια της μέτρησης μείνετε σε καθιστή θέση με τα πόδια στο πάτωμα και το χέρι υποστηριζόμενο ώστε ο αγκώνας να βρίσκεται στο επίπεδο της καρδιάς.

4) Μη μιλάτε κατά τη διάρκεια της μέτρησης.

5) Πρέπει να γίνουν δύο μετρήσεις με μια σύντομη διακοπή ενδιάμεσα. Εάν υπάρχει διαφορά πάνω από 5 μονάδες στις δύο μετρήσεις πρέπει να ακολουθήσει και τρίτη.

Πηγή: Πανεπιστήμιο: Harvard

Ο ύπνος χαρίζει υγεία στην καρδιά

Το να κοιμάται κανείς λίγο ή να έχει προβλήματα με τον ύπνο έχει συνδεθεί με τις καρδιαγγειακές παθήσεις σε μια πληθώρα μελετών. Ποια είναι ούμως η πραγματική σχέση; Η έλλειψη ύπνου φαίνεται πως επάγει χαμηλού βαθμού φλεγμονώδη αντιδραση σε όλο το σώμα. Και είναι ακριβώς αυτό το είδος της φλεγμονής, όπως πιστεύουν σήμερα οι ειδικοί, που αποτελεί το «κλειδί» στην απόφραξη των αρτηριών από τη χοληστερόλη και στην παθογένεια των εμφραγμάτων.

Μια ομάδα ερευνητών του Harvard μελέτησαν την επιδραση της έλλειψης ύπνου ή των διαταραχών αυτού στα επίπεδα της CRP (C-αντιδρώσα πρωτεΐνη), που αποτελεί σημαντικό δείκτη φλεγμονής. Σε ένα πείραμα κράτησαν 10 εθελοντές έπινηματα για 88 συνεχόμενες ώρες. Σε ένα άλλο άφησαν κάποιους εθελοντές να κοιμηθούν για 8 ώρες κατά τη διάρκεια της νύχτας και για μια περίοδο 10 ημερών κάποιους άλλους για 4 ώρες. Τα επίπεδα της CRP αυξήθηκαν δραματικά στις ομάδες των εθελοντών που στερήθηκαν τον ύπνο.

Το ροχαλητό, ιδιαίτερα η σοβαρή μορφή του, που είναι γνωστή ως σύνδρομο υπνικής άπνοιας, αποτελεί σύνδεσμο μεταξύ έλλειψης ύπνου και φλεγμονής. Το ροχαλητό δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στον ύπνο. Αρκετές μελέτες έδειξαν πως άτομα με σύνδρομο υπνικής άπνοιας τείνουν να παρουσιάζουν έντονα στοιχεία φλεγμονώδους αντιδρασης τόσο στους αεραγωγούς όσο και σε όλο το σώμα. Άλλες μελέτες πάλι έδειξαν πως, αντιμετωπίζοντας την υπνική άπνοια με τη χρήση μάσκας, η οποία παρέχει μικρές ποσότητες οξυγόνου, υπό πίεση, στη μύτη και το στόμα, κατά τη διάρκεια του ύπνου, παρατηρείται μείωση της φλεγμονής. Επίσης μειώνεται και η αρτηριακή πίεση.

Ένας Θωμάς στον λάκκο των λεόντων

Tou Παντελή Μπουκάλα

Aρχές Ιουνίου, ένας ώριμης ηλικίας Ουκρανός, επισκέπτης στον ζωολογικό κήπο του Κιέβου, αναρριχήθηκε στα ψηλά κάγκελα που χωρίζουν το κλουβί των λιονταριών από τον κόσμο και όρμησε προς τον κίνδυνο φωνάζοντας: «**Άν υπάρχει Θεός, θα με σώσει!**». Μπορεί ο ανώνυμος Ουκρανός να έχει υπόψη του ότι ο προφήτης Δανιήλ είχε σωθεί όταν τον πέταξαν στον «λάκκο των λεόντων» κατά διαταγήν του Δαρείου, μπορεί και όχι, κι απλώς θέλησε να προχωρήσει σε μια ακραία δοκιμασία όπου η ταπεινή του ύπαρξη θα διασωζόταν, και ίσως αποκτούσε νόημα, μόνο αν επιβεβαιωνόταν η ύπαρξη του Θεού. Όπως και να ήξει, το θαύμα δεν επαναλήφθηκε. Τούτη τη φορά συντελέστηκε ένα δράμα: τα λιοντάρια, μετά τον αρχικό δισταγμό τους, χύμησαν καταπάνω στον νέου τύπου δύσπιστο Θωμά και τον κατασπάραξαν. Η φρικτή σκηνή, βιντεοσκοπημένη ποιος ξέρει από ποιον «ψύχραιμο», παρουσιάστηκε από διάφορα κανάλια, κι αυτό μπορεί να φοβίζει, πάντως δεν ξενίζει πια: δεν υπάρχει εκδοχή θανάτου που να μην έχει ήδη «παίχτει» στο γυαλί, είτε αυθεντική είτε κινηματογραφημένη. Ο επί της οθόνης και δια της οθόνης κανιβαλισμός, είτε με σάρκα διαιτάται είτε με ψυχές, δεν πρόκειται να αναχαιτιστεί εύκολα όσο βρίσκει βουλιμικούς θεατές.

Αγγωστοί, ως γνωστόν, αι βουλαί του Κυρίου, άρα δεν μπορούμε να ξέρουμε αν μεροληπτησε, σώζοντας τον προφήτη του τον Δανιήλ και εγκαταλείποντας τον άτυχο Ουκρανό στη μοίρα του κατασπαραγμού του από τα ημειξηρώματα. Σημαίνει άραγε η απουσία του Θεού από το Κιέβο και την ολική απουσία του; Όχι, θα έλεγε ένας πιστός (οποιουδήποτε θεού): ο Θεός (ή οι θεοί) δεν ανέχεται απειλές και διλήμματα, δεν εκβιάζεται, δεν ανταποκρίνεται σε πράξεις και σκέψεις που τον καλούν να επιβεβαιώσει την ύπαρξή του, έστω κι αν το τίμημα της αδιαφορίας του είναι η απόρριψή του από τους στοιχηματίζοντες. Και πιθανότατα ο ίδιος πιστός θα έλεγε ότι στο ανεκδοτολογικό ερώτημα «μπορεί ο Θεός να δημιουργήσει ένα βουνό που να μην μπορεί να το σηκώσει» (αν δεν μπορεί να το δημιουργήσει, δεν είναι παντοδύναμος, κι αν μπορεί να το δημιουργήσει και δεν μπορεί να το σηκώσει, δεν είναι, και πάλι, παντοδύναμος), η απάντηση είναι ότι ο Θεός δεν ασχολείται με ζητήματα ιλιγγιαδώς χαμηλότερα της ασύλητηπτης πνευματικότητάς του.

Την ερμηνεία σύμφωνα με την οποία η στιγματία (πλην αρκετή για να συντελεστεί το δράμα) απουσία του Θεού από την ουκρανική πρωτεύουσα δεν συνιστά απόδειξη της πλήρους απουσίας του, ο αγνωστικός ή δύσπιστος θα μπορούσε να τη θεωρήσει ισχυρή, αν οι πιστοί δέχονταν το σενάριο σύμφωνα με το οποίο η ενδεχόμενη διάσωση του Ουκρανού από τον νέο λάκκο των λεόντων δεν θα συνιστούσε απόδειξη της θείκης ύπαρξης, και προπάντων της πρόνοιας και της αγάπης του ουρανού δεσπότη για όλα του τα πλάσματα, των σαλών συμπεριλαμβανομένων: αν τα λιοντάρια ήταν χορτασμένα ή φαρμακολογικώς υπνωμένα, ίσως θα αδιαφορούσαν για το (σχεδόν εθελούσιο) θήραμά

τους και δεν θα το καταβρόχθιζαν, χωρίς όμως αυτό να συνιστά αναμφίλεκτη απόδειξη της ύπαρξης του Θεού.

Εδώ, θέλοντας - μη θέλοντας, καταλήγει να ξανασκεφτεί κανείς πόσο ώριμο πνευματικά ή πόσο σόφισμα είναι το επιχείρημα των υπερασπιστών της ύπαρξης νομονομού εξωγήινης ζωής, ότι δηλαδή «**η απουσία απόδειξεων δεν συνιστά απόδειξη απουσίας!**». Κι όχι απλώς να το ξανασκεφτεί, μεταφέροντάς το πλέον στο πεδίο της ύπαρξης ή μη θεού, αλλά και

δογμάτων έναντι του Χίτλερ αλλά και του Μουσολίνι. Αρκούντιν εδώ λίγες λέξεις από τον βο τόμο της «Γενική Ιστορίας της Ευρώπης» του F.-G. Dreyfus, του Roland Marx και του Raymond Poidévin (εκδ. Παπαζήση, 1990): «**Αναμφίβολα, η μεγαλύτερη πλειοψηφία των διαμαρτυρομένων δέχτηκε χωρίς μεγάλη δυσκολία το Γ' Ράιχ. Στις 20 Ιουλίου του 1933 υπογράφεται συνθήκη μεταξύ Αγίας Εδρας και Ράιχ που δίνει στην Εκκλησία σημαντικά προνόμια και επιτρέπει στον Χίτλερ να υπολογίζει στην υποστήριξη των καθολικών. Από τις αρχές του 1934 όμως οι σχέσεις τους εντείνονται. [...] Ο καρδινάλιος αρχιεπίσκοπος του Μονάχου επιτίθεται θαρραλέα κατά του ναζισμού αλλά δεν πρόκειται παρά για μειοψηφία. [...] Οι γερμανικές εκκλησίες, εγκαταλειμμένες ως επί το πλείστον από τις αδελφές τους της Ευρώπης, δεν αντιστάθηκαν ιδιαίτερα. Καμία δεν αγωνίστηκε έντονα κατά του ναζισμού.**» Όσο για τη σχέση με το μουσολινικό καθεστώς, μετά την εγκύκλιο του πάπα Πιού του 11ου, «**δεν έμειναν παρά μόνο σποραδικές συγκρούσεις μεταξύ Καθολικής Εκκλησίας και φασισμού!**».

Στο «βλάσφημο» ερώτημα που μας απασχολεί, το Άουσβιτς, παρότι μοναδικό, ως ένας όρος που συμβολίζει τη συστηματικότερη και επιστημονικότερα διεκπεραιωμένη γενοκτονία στην ιστορία της ανθρωπότητας, μπορεί να αντικατασταθεί, αφού η ίδια παραλυτική και συγχρόνως ελευθερωτική απορία («που ήταν ο Θεός όταν...») κατακτά το νου των ανθρώπων όχι μόνο όταν σεισμοί και καταποντισμοί, φυσικά φαινόμενα δηλαδή, πληγώνουν βαρύτατα τον κόσμο, αλλά και όταν η «ελεύθερη βούληση» του ανθρώπου απεργάζεται αφόρητα δεινά για τον διπλανό και όμοιό του. Που ήταν ο Θεός, λόγου χάρη, στο τσουνάμι, αλλά και που στον πόλεμο του Ιράκ, όπου μάλιστα τον έχουν σύρει σαν υψηλό εμπνευστή και συμπρωταγνωνιστή οι θεόπληκτοι πολέμαρχοι; Ή, χονδροειδώς απλούστερα: υπάρχει άλλη εκδοχή Θεού, πραγματωμένη, εκτός από τον Θεό της αδιαφορίας και τον Θεό της τιμωρίας, αν βέβαια δεν λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, όπως οφείλουμε, τις θρυλούμενες θεϊκές επιεμβάσεις κατά τη διάρκεια ποδοσφαιρικών αγώνων;

Εν πάσῃ περιπτώσει, το ερώτημα «που ήταν ο Θεός στο Άουσβιτς» δεν τίθεται τώρα πρώτη φορά από τον πάπα Βενέδικτο τον 16ο.

Το έχει θέσει, αυστηρότερα και μάλλον θεολογικότερα από οποιονδήποτε εκκλησιαστικό αξιωματούχο, ο φιλόσοφος Γιούργιος Χαμπερμάς. Νωρίτερα ένας άλλος Γερμανός φιλόσοφος, ο Τεόντορ Αντόρνο, είχε υποστηρίξει πως «**η συγγραφή ποιημάτων μετά το Άουσβιτς είναι βάρβαρη**», ίσως επειδή στα κρεματόρια αφανίστηκε και ο Λόγος.

Η θέση αυτή, ως ερώτηση πια («είναι νοητή η ποίηση μετά το Άουσβιτς;»), ακόμα στοιχειώνει τη φιλολογία - όπως στοιχειώνει την ψυχή των ανθρώπων ο φόβος πως είναι ορφανοί από θεούς, φόβος που γίνεται πεποιθηση (έστω προσωρινή) με κάθε τραγωδία, προσωπική ή συλλογική.

Γηράσκουν μη διδασκόμενοι

Tou Πάσχου Μανδραβέλη

Η χαριτωμένη εκπρόσωπος των φοιτητών έδειχνε να έχει το τηλεοπτικό τσαγανό που απαιτείται για να σταθεί κάποιος σε μια τηλεοπτική συζήτηση. Την αντίδραση και τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ. Το αόρατο νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας και το άρθρο 16. Το εργασιακό μεσαίωνα και την ανεργία. Φρέσκο πρόσωπο, απ' αυτά που χρειάζεται η τηλεοπτική κρεατομηχανή, έγινε γρήγορα η αποτίμηση των καναλιών. Εβλεπες και χαιρόσουν την ορμή, μα σαν πρόσεχες τον λόγο νόμιζες πως ακούς οικοδόμο του ΠΑΜΕ. Η ίδια φρασεολογία, τα ίδια επιχειρήματα, η ίδια στεγνή άρνηση.

Δύο στοιχεία των κινητοποιήσεων δημιουργούν την ελπίδα ότι η νέα γενιά θα αλλάξει κάτι σε αυτή τη χώρα. Τα σατιρικά σκίτσα κατά των υπουργών και η εκτεταμένη χρήση του Διαδικτύου για την οργάνωση της αντίδρασης. Κατά τα άλλα, η όψη των κινητοποιήσεων δεν διαφέρει από τις απεργίες της «Ολυμπιακής». Ακόμη και τα πανό, την αισθητική των συνδικάτων είχαν.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που αναδεικνύουν αυτές οι κινητοποιήσεις δεν είναι η αποπομπή των μεταρρυθμίσεων. Δεν είναι η αναταραχή χωρίς νομοσχέδιο. Είναι το γεγονός ότι, τουλάχιστον σε επίπεδο εκπροσώπησης, παρήχθη μια γενιά αντίγραφο των γονιών της. Μια γενιά που μοιάζει βολεμένη στο σημερινό τέλμα, που φοβάται τις αλλαγές αντί να τις αισθητική των συνδικάτων είχαν.

Κορυφαίο παράδειγμα αυτού είναι η φοιτητική οργάνωση του ΠΑΣΟΚ. Η ΠΑΣΠ δεν αναπαράγει καν τις καινοτόμες προτάσεις του Γ. Παπανδρέου για μη κρατικά ΑΕΙ. Αναπαράγει τον στείρο λόγο του προπρογούμενου ΠΑΣΟΚ. Είτε, δηλαδή, ακούς εκπρόσωπο της ΠΑΣΠ, είτε τον κ. Άκη Τσοχατζόπουλο τα ίδια καταλαβαίνεις. Κι αν η νεολαία του δεύτερου μεγαλύτερου κόμματος στη

Σε επίπεδο εκπροσώπησης του φοιτητικού κινήματος εμφανίζεται η νέα γενιά να είναι αντίγραφο των γονιών της.

χώρα αναπαράγει τον λόγο των εβδομηντάρηδων, τότε η χώρα έχει τεράστιο πρόβλημα.

Είχε πολλά «όχι» και μονάχα ένα «ναι» η τελευταία κινητοποίηση. «Όχι στον νόμο-πλαίσιο», «όχι στην τροποποίηση του ασύλου», «όχι στην αξιολόγηση», «όχι στο

Λέξεις που συνταξιοδοτήθηκαν...

Κοιτάζοντας, εμείς της 3ης ηλικίας, το παραπάνω πετρόκτιστο που το περιζώνουν ανθισμένα αγριάγκαθα, ανακαλούμε στη μνήμη μας λέξεις, όπως οι παρακάτω, από τις οποίες οι περισσότερες είναι νεκρές, γιατί δεν εκφράζουν πράγματα και ενέργειες του σήμερα.

Ας τις θυμηθούμε με συγκίνηση, ισως και νοσταλγία:

Θεμέλια, σόμπολα, λάσπη, άχυρα, σκεπάρνι, αλφάδι, αγκωνάρι, μπατική πέτρα, δρομικιά πέτρα, πέτρες φάτσας, μπολίτσες, τζάκι,

ανώφλι, κατώφλι, κάσωμα, ριζέδες, κρικέλες, σύρτης, μάνταλες, πάτερα, μαχίές, φαλίδια, μπλάνες, τσιλίκια, πάτωμα, ταβάνι, κεράνη, γκλαβανή, κεραμίδια, νταμάρι, στρέχες, κατώι, αμπάρι, βαένια, κάδες, βιδούρια, στορηστιά, μάσια, γάστρα, ξύστρα, στεφάνι, στάχτη, καπνιά, μπουχαρής, νιπτήρας, ταψιά, κακάθι, ξυλοκουτάλα, γαβάθας, μπορμπότα, κατσαμάκι, χαμωκούκι, ρεντοτά, τραχανάς, μπαμπανέτσα, μαμαλίγκα, γουρνόλιπα, κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ.

Γνωμικά και αποφθέγματα για τους κυβερνήτες των κρατών

του Δημήτρη Γ. Μπράνη
Σχολικού Συμβούλου - Νομικού

"Τρία προσόντα πρέπει να έχουν όσοι πρόκειται να αναλάβουν την διακυβέρνηση ενός κράτους. Πρώτον. Φιλία προς το υπάρχον καθεστώς. Δεύτερον. Την απαραίτητη ικανότητα. Και, τρίτον, την αρετή εκείνη και την αγάπη προς τη δικαιοσύνη, που ταιριάζουν στο κράτος, στο οποίο ζει".

(Αριστοτέλης)

"Τα πάθη της ψυχής διαφθείρουν κι' αυτούς τους άριστους άνδρες, όταν γίνουν κυβερνήτες".

(Αριστοτέλης)

"Είναι ευχάριστον το να κυβερνάει κανένας".

(Αριστοτέλης)

"Δεν θα κάμω κανένα κυβερνήτη κράτους ή διοικητή στρατού για τα πλούτη του. Ο αρχηγός πρέπει να έχει σύνεση. Και κάθε άνθρωπος, που μπορεί να δίνει σοφές συμβουλές, είναι αρχηγός".

(Ευριπίδης)

"Δεν είναι αποτρόπαιο για τους ανώτερους ανθρώπους να βλέπουν ένα τιποτένιο, ντυμένο με τα πιο ψηλά αξιώματα, να κυβερνάει το λαό με το λόγο του, αυτός που προηγουμένως δεν ήταν παρά ένα μηδενικό;"

(Ευριπίδης)

"Οταν οι νόμοι εφαρμόζονται δίκαια πάνω και στους ντόπιους και στους ξένους, χωρίς να παραβιάζεται ποτέ το δίκαιο, τότε και η πολιτεία ευημερεί και οι πολίτες μέσα σ' αυτή ευτυχούν. Η ειρήνη είναι η στοργική μάνα της Γης και ο Δίας, που όλα τα προβλέπει, δεν στέλνει καταστρεπτικούς πολέμους σ' αυτές τις χώρες".

(Ησιόδος)

"Καθώς η σκουριά είναι η αρρώστια του σιδήρου και τα σκουλήκια καταστρέφουν το ξύλο και καθώς οι ουσίες αυτές δεν καταστρέφο-

νται μονομάχα, αλλά σιγά-σιγά και τελικά σαπίζουν, έτσι συμβαίνει και σε κάθε είδος κυβερνήσεως: Η βασιλεία εκφυλίζεται σε τυραννία, η αριστοκρατία σε ολιγαρχία και η δημοκρατία σε θηριώδη βία και αναρχία".

(Πολύθιος)

"Πρέπει να πιστέψουμε σ' αυτή την απλή παρατήρηση, που τόσο είναι διαδεδομένη πως μόνο σ' αυτή διαπρέπουν σπουδαίοι ρήτορες, που και την ακολουθούν στην παρακμή και στο θάνατο. Γιατί, λέγεται, πως μόνη η ελευθερία επιτρέπει την εκδήλωση των ευγενικών σκέψεων και των μεγαλοφυιών ανθρώπων και γεμίζει αυτούς με ελπίδες επιτυχίας, ζήλο για αμιλλά και επιθυμία για επικράτηση".

(Λογγ. Κάσσιος)

"Κείνος μονάχα είναι ο κατάλληλος να κυβερνήσει άλλους, που πρώτα μπορεί να κυβερνήσει τον εαυτό του".

(Σόλων)

"Η καλύτερη κυβέρνηση είναι κείνη, που ο λαός υπακούει στους άρχοντες και οι άρχοντες στους νόμους".

(Σόλων)

"Οποιος κυβερνήτης πλοίου παρατενώσει τα πανιά και δεν λασκάρει καθόλου, ανατρέπει το καράβι".

(Σοφοκλής)

"Προτού να κρατήσει κανένας το τιμόνι, πρέπει να έχει κάμει κωπηλάτης, να 'χει φυλάξει την πρώτη και να 'χει παρακολουθήσει τους ανέμους, προτού να κυβερνήσει αυτός ο ίδιος το καράβι".

(Αριστοφάνης)

"Σύμφωνα με το λαό και τη Κυβέρνησή του".

(Παροιμία)

Η βατραχομυομαχία στους Ο.Τ.Α.

Είναι γνωστός ο αρχαίος μύθος:

Ο βασιλιάς βάτραχος προσκάλεσε σπίτι του ένα ποντίκι και προσφέρθηκε πολύ ευγενικά να το κουβαλήσει ως εκεί στην πλάτη του. Ξαφνικά ο βάτραχος βλέπει μπροστά του ένα τεράστιο νερόφιδο. Στον πανικό του να σωθεί, βουτάει στα βαθιά, ξεχνώντας ότι μεταφέρει το ποντίκι, με αποτέλεσμα εκείνο να πνιγεί. Ένα άλλο ποντίκι που παρακολουθεί τη σκηνή από την όχθη, ξεσκέπωνται τα τρωκτικά σ' έναν πόλεμο μέχρις

μαρχος υποσχέθηκε θέση αντιδημάρχου, «σπίτι του βατράχου» είναι η δημαρχία και «νερόφιδο» είναι κάποιο σοβαρό κώλυμα που αναγκάζει το δήμαρχο να μην τηρήσει όσα υποσχέθηκε.

Το άλλο ποντίκι της όχθης είναι άλλος δημοτικός σύμβουλος, αρκετά φιλόδοξος, που ξεσκέπωνται και άλλους δημοτικούς συμβούλους σε ανταρσία κατά του δημάρχου, με την κρυφή ελπίδα ότι ο δήμαρχος, υπό την πίεση της ανταρ-

σεχάτων εναντίον των βατράχων.

Αν, όπου στο μύθο «βάτραχος», διαβάσετε δημαρχος κάποιου Ο.Τ.Α. και, όπου «ποντίκι» προσκαλεσμένο στο σπίτι του βατράχου, εννοήστε «υποψήφιος αντιδημάρχος», τότε θα διαπιστώσετε πόση ομοιότητα έχει η βατραχομυομαχία, με τα δρώμενα στους κατά τόπους Ο.Τ.Α. όλης της χώρας.

Το ποντίκι στη ράχη του βατράχου είναι ένας δημοτικός σύμβουλος, στον οποίον ο δή-

σιας, θα χρίσει αυτόν αντιδημάρχο. Έτσι ο πόλεμος για τις καρέκλες των αντιδημάρχων συνεχίζεται ακάθετος!

Εν τω μεταξύ τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών πνίγονται στα νερά που πνίγηκε το ποντίκι του μύθου, αφού την όλη δουλειά καλείται να φέρει εις πέρας μόνος του ο δήμαρχος συνεπικουρούμενος από τους τυχερούς αντιδημάρχους.

Ιδρωμένα μεροκάματα

Α/Α ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝ	ΠΑΤΡΟΝΥΜΙΟ	ΔΙΣΙΖ ΚΑΤΑΣΚΙΑΣ	ΗΠΙΚΙΑ	ΗΛΙΚΟΤΗΣ	1	2	3	5	6	7	8	9	12	15	ΣΥΝ	
55 Παπαγκάκη Ξενιάνη	Άνδριν	Ραβδογιαρ	47	έργοισιν												7
56 Παναριάνου Ξεράνη	Βασιλιά	η	38	η												2
57 Σκοινήγκη Πιαρετίκην	Ένωργ	η	19	η												1
58 Αναγνωνίσου Βαληνέρη	Βαληνή	η	43	η												2
59 Ρίζου Αρρεζικη Ξενάρη	η	38	η													3
60 Κοτρινά Ξεναργεδια Βασιλί	η	16	η													2
61 Σιαγκούνη Κυνή Σενάρη	η	34	η													2
62 Ρίζου Βαβυλική Βαλή	η	26	η													2
Εγ. Ροβολιαρίων Ζή 15 - 5 - 1952 Ο Σητειανής Ο Σητειανής Ρίζος Σητειανής Σητειανής																

Ξέρετε γιατί μικροί-μεγάλοι πρέπει να πίνουμε γάλα;

Ο οργανισμός μας "χτίζεται"

5ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ 7-11/8/06

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΟΧΡΙΔΑ ΛΙΜΝΗ ΟΧΡΙΔΑΣ - ΣΤΡΟΥΓΚΑ - ΟΣΙΟΣ ΝΑΟΥΜ - ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ - ΜΑΥΡΟΒΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ 7/8/06: ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ - ΣΤΡΟΥΓΚΑ

06:00 π.μ. Αναχώρηση από ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ. Στην συνέχεια για ΛΑΡΙΣΑ - ΤΕΜΠΗ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ στάση στον ΚΟΡΙΝΟ για γεύμα. Κατόπιν για ΒΕΡΟΙΑ μέσω της καινούριας Εθνικής οδού ΕΓΝΑΤΙΑΣ φτάνουμε στην ΦΛΩΡΙΝΑ στον συνοριακό σταθμό ΝΙΚΗΣ. Έλεγχος διαβατηρίων και συνεχίζουμε μέσω ΒΙΤΟΛΑ για την Λίμνη της ΟΧΡΙΔΑΣ, ΣΤΡΟΥΓΚΑ, τακτοποίηση στο ξενοδοχείο. Διασκέδαση. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

ΤΡΙΤΗ 8/8/06: ΣΤΡΟΥΓΚΑ - ΟΧΡΙΔΑ

Μετά το πρωινό αναχώρηση για ΟΧΡΙΔΑ όπου θα έχουμε περιήγηση της πόλης. Θα περπατήσουμε στα γραφικά στενά πλακόστρωτα δρομάκια, θα δούμε τα παλιά αρχοντικά και τις βυζαντινές εκκλησίες του ΑΓΙΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΑ και ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ θα υπάρχει ελεύθερος χρόνος για ψώνια, επιστροφή στο ξενοδοχείο, γεύμα. Το απόγευμα ελεύθερο. Διασκέδαση. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/8/06: ΣΤΡΟΥΓΚΑ - ΦΑΡΑΓΓΙ ΡΑΝΤΙΤΣΑ - ΜΑΥΡΟΒΟ

Μετά το πρωινό αναχωρούμε για το ΦΑΡΑΓΓΙ ΡΑΝΤΙΤΣΑ, δίπλα στον ποταμό Ντριμ, όπου η φύση κάνει πολύ έντονη την παρουσία της σε μια πανδαισία χρωμάτων. Μέσω ΔΕΒΑΡ θα στρέψουμε στο Μοναστήρι του ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ του ΒΑΠΤΙΣΤΗ επίσκεψη στο ΜΑΥΡΟΒΟ στις όχθες της ομώνυμης λίμνης. Επιστροφή στο ξενοδοχείο το μεσημέρι για το γεύμα, ξεκούραση. Το απόγευμα χρόνος ελεύθερος για να κάνουμε βόλτα στα γραφικά δρομάκια της ΣΤΡΟΥΓΚΑΣ. Διασκέδαση. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

ΠΕΜΠΤΗ 10/8/06: ΣΤΡΟΥΓΚΑ - ΟΣΙΟΣ ΝΑΟΥΜ

Μετά το πρωινό θα διασχίσουμε μια παραλίμνια διαδρομή για να φθάσουμε στο ωραιότατο βυζαντινό Μοναστήρι του ΟΣΙΟΥ ΝΑΟΥΜ στην νότια πλευρά της Λίμνης, με τις εκπληκτικές τοιχογραφίες χτισμένο τον 10ο αιώνα, όπου η περιοχή ήταν η έδρα Ελληνορθόδοξης Αρχιεπισκοπής. Επιστροφή το μεσημέρι στο ξενοδοχείο για το γεύμα. Το απόγευμα θα έχουμε γνωριμία με την ΟΧΡΙΔΑ, περπατώντας στα στενά δρομάκια της πόλης και στην όμορφη παραλία της. Διασκέδαση. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/8/06: ΣΤΡΟΥΓΚΑ - ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ

Μετά το πρωινό επίσκεψη στη ΒΙΤΟΛΑ, (με ελληνική ονομασία ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ) όπου έχει ανακαλυφθεί η αρχαία Βυζαντινή πόλη ΗΡΑΚΛΕΙΑ. Στην συνέχεια για σύνορα ΣΚΟΠΙΩΝ - ΕΛΛΑΣΑΣ, με ενδιάμεσες στάσεις για φαγητό, ΒΕΡΟΙΑ - ΚΑΤΕΡΙΝΗ - ΛΑΡΙΣΑ - ΛΑΜΙΑ - ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ. ΤΕΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ: 190€

Περιλαμβάνει:

1. Το εισιτήριο του πούλμαν.
2. Το ξενοδοχείο 4* σε δίκλινα δωμάτια.
3. 4 πρωινά, 4 δείπνα, 3 γεύματα (πλήρης διατροφή)
4. Ξεναγήσεις - περιηγήσεις
5. Ασφάλεια ταξιδιού
6. Τοπικός ελληνόφων ξεναγός
7. Κάθε δράδος ζωντανή μουσική στα δείπνα

ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: Είσοδοι σε Μουσεία και Αρχαιολογικούς Χώρους
ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ Η ΧΡΗΣΗ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟΥ.

Τηλέφωνα για την εκδρομή: 210-4121330, 210-4128979, 210-4813214 Κυριακάκη και 210-6456301, 6973465462 Σπυροπούλου Λούλα

Μην ξεχάσετε
το διαβατήριο

Ντούμπου - ντούμπου - ζα

Έντονη κινητικότητα παρατηρείται τον τελευταίο καιρό μεταξύ των φερέλπιδων πολιτών του διευρυμένου Δήμου Μακρακώμης, που φιλοδοξούν να κατέβουν στο στίβο του προεκλογικού αγώνα για την κατάκτηση της θέσης του Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβούλου. Ως τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές που διαβάζετε πέντε είναι οι επικεφαλής των υπό κατάρτιση συνδυασμών. Αν μείνουν έτοι τα πράγματα τότε στο Ροβολιάρι θα πρέπει να βρεθούν είκοσι πέντε (25) πολίτες για να στελεχώσουν τους πέντε συνδυασμούς που θα διεκδικήσουν την ψήφο του Λαού. Οι μόνιμοι κάτοικοι του χωριού δεν είναι περισσότεροι από τριάντα...

Χαράς ευαγγέλια! Τώρα μπορείτε να φανταστείτε τον οργασμό και ανταγωνισμό προγραμμάτων, εξαγγελιών και προτάσεων. Πραγματική κοσμογονία! Λέτε να ήρθε η ώρα και η στιγμή που θα αναγεννηθεί η ύπαιθρος ανά την Ελλάδα χώρα; Τίποτα δεν αποκλείεται. Από τους πέντε Μεσσίες, κάποιος θα μας σώσει. Άμποτε!

Τα χωριατόπαιδα

Με τη λέξη χωριατόπαιδα εννοούμε τα παιδιά που γεννήθηκαν, έζησαν τα παιδικά τους και εφηβικά χρόνια στο χωριό και πολλά συνέχισαν την υπόλοιπη ζωή τους στο χωριό δημιουργώντας οικογένειες ή για λόγους εργασίας αναγκάστηκαν να ξενιτευθούν.

Και τα παιδιά αυτά στον αιώνα που πέρασε ήταν πάρα πολλά, γιατί όλα τα χωριά είχαν πολλούς κατοίκους και οι περισσότεροι ήταν σ' όλη τους τη ζωή εκεί.

Αυτό κράτησε μέχρι τα χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου γιατί από τότε και μετά άρχισε ο ξεριζωμός.

Ας όψονται αυτοί που δημιούργησαν αυτές τις καταστάσεις και ερήμωσαν τα χωριά μας.

Τα χωριατόπαιδα της εποχής που αναφέρουμε έζησαν μια σκληρή εποχή. Αντιμετώπισαν πολλές καταστάσεις, φτώχεια, σκληρή εργασία, καταστροφή.

'Όλες αυτές οι καταστάσεις τα σκληραγωγούσαν και τα δυνάμωναν ψυχικά και σωματικά. Από μικρά έμπαιναν στη βιοπάλη. Βοσκούσαν, γεωργικές ασχολίες. Τα κορίτσια φύλακες των μικρών αδελφών, γιατί σχεδόν όλες οι οικογένειες ήταν πολύτεκνες και από μικρά σε όλες τις δουλειές του νοικοκυριού μαγείρεμα, σκούπισμα, πλύσιμο κ.λπ.

Η ενδυμασία τους φτωχική. Φορούσαν συνήθως ρούχα φτιαγμένα στο χέρι πλεκτά από μαλλί προβάτων, ή όταν φερόταν μαγείρεμα αγγείο ή χονδρόσολα με καρφία να μην φειρόνται οι σόλες και χιλιομπαλώμενα.

Για παπούτσια συνήθως τον περισσότερο καιρό άνοιξη και καλοκαίρι με τα παπούτσια της μάνας τους, ξεπόλυτα, τον άλλο καιρό γουρνοτάρουχα ή φτηνά παπούτσια από λάστιχα ή χονδρόσολα με καρφία να μην φειρόνται οι σόλες και χιλιομπαλώμενα.

Για φαγητό ό,τι έβγαζε η φτωχική γη και τα ζώα. Λιτό και λίγο. Για ψωμί μπομπότα και το σιταρένιο περιορισμένο. Το προσφάτων με λίγο τυρί ή ξυνοτύρι και μαγειρευτά όσπρια, πατάτες, λαχανικά. Το κρέας είδος πολυτελείας μια φορά την εβδομάδα, αν έσφαζε κανένας καμάτη παλιόγιδα ή και κάπως πιο πολύ τα Χριστούγεννα που έσφαζαν τα χοιρινά.

Η γουρνοχαρά που λάδωνε κάπως το άντερό τους και κρατούσε κάμπιτσο καιρό με τα λουκάνικα, τις θηλιές, το σύγιλον και το λίπος που το χρησιμοποιούσαν για άρτημα των φαγητών, γιατί στα περισσότερα ορεινά χωριά το λάδι έφτανε πολύ λιγοστό. Γι' αυτό έλεγαν οι γιαγιάδες μας ότι το έβαζαν με το αδράχτι.

Επίσης καμάτη μεγάλη γιορτή έβραζαν κάποια παλιά κότα.

Τ' αυγά και τα αρνοκάτσικα συνήθως τα πουλούσαν για ν' αγοράζουν διάφορα είδη που ήταν απαραίτητα.

Πετρέλαιο για φωτισμό, σαπούνι, λάδι, σπίρτα, μαγειρικά σκεύη κ.λπ.

Ζωή φτωχική και στερημένη, αλλά αυτά τα παιδιά κράτησαν ζωντανά τα χωριά, δημιούργησαν πολύτεκνες οικογένειες, διατήρησαν τα ήθη και τα έθιμα, κράτησαν ανόθευτη την πίστη τους στο Θεό, υπερασπίστηκαν την πατρίδα σ' όλες τις καταστάσεις ειρηνικές και πολεμικές. Πότισαν με το αίμα τους τα πεδία των μαχών. Εγράψαν αθάνατες σελίδες δόξας. Αυτά τα χωριατόπαιδα έγιναν κλέφτες και αρματολοί και έγραψαν το αθάνατο '21. Αυτά έλαβαν μέρος σ' όλους τους αγώνες του Έθνους και δημιούργησαν την Ελλά-

δα που ζούμε εμείς σήμερα. Αυτά τα παιδιά έγραψαν την ιστορία του 1940 και αυτά συνεχίζουν μέχρι σήμερα να στέκονται φρουροί των συνόρων μας και να υπερασπίζονται την πατρίδα μας από κάθε εισβολέα. Γιατί τα χωριατόπαιδα ήταν σκληραγωγημένα δεν τα φόβιζαν οι καιρικές συνθήκες, τα κρύα, οι βροχές και τα χιόνια, δεν τα φόβιζε το σκοτάδι, ήταν μαθημένα να βαδίζουν τις νύχτες και να κοιμούνται στο ύπαιθρο.

'Όλα αυτά τα γράφω για να μαθαίνουν οι νέοι μάς σήμερα πώς μεγαλώσαμε εμείς που γεννηθήκαμε και ζήσαμε στον εικοστό αιώνα που έφυγε και να παραδειγματίζονται γιατί τα σημερινά παιδιά ζουν σ' ένα άλλο περιβάλλον.

Δεν εύχομαι ποτέ να ξαναγυρίσουμε στην εποχή εκείνη, αλλά δε

Συνδρομές 2006

Πίζος Γεώργιος (Λάρισα)	20
Πίζου Νίκη	20
Πίζου Δήμητρα	20
Πίζου Δάφνη (Λάρισα)	15
Πίζου Κατερίνα (Λάρισα)	15
Βλάχου Μαρία	50
Βλάχος Δημήτριος	50
Κοτρωνιάς Δημήτριος (Ανακάσια)	20
Νέλλας Δημήτριος (Λάρισα)	20
Νέλλας Θωμάς Κων.	20
Νέλλας Κων.	20
Σταμούλη Αγγελική	50
Αναγνώστου Σπύρος Βασιλ.	30
Παπανικολάου Ευάγγελος	20
Παπανικολάου Γεώργιος	10
Γώγου Κων/να Ιωάν.	20
Ζιαγγούβας Ηλίας	30
Τσαούσης Γεώργιος	20
Μιχαλόπουλος Αθανάσιος	30
Κοτρωνιά Ελένη Σερ.	20
Δημητρίου Μαριάνθη (εις μνήμη του συζύγου της Παύλου Δημητρίου)	50
Λάμπου Βασιλ.	20
Μπαρμπαρούση Ελένη	15
Χατζάτογλου Γεώργιος (εις μνήμη Προδρόμου Χατζάτογλου)	50
Λιάπτης Αθανάσιος Ιωαν.	25
Λιάπτης Κων/νος Ευαγγ.	25

Η συνδρομή σου
είναι δύναμή μας

ПАИНЕМАТА

Γι' αυτούς τους λόγους αγαπάμε την Ελλάδα μας (θα έγραφα κι άλλους, αλλά όταν μιλάς για την Ελλάδα δεν σου φτάνουν ούτε 3 χρόνια για να τα πεις όλα).

1. Γιατί έχουμε θάλασσα να την πιεις στο ποτήρι.
2. Γιατί το καρπούζι το αγοράζουμε ολόκληρο κι όχι σε φέτες.
3. Γιατί το "καμάκι" και το "σουβλάκι" είναι το πρώτο ποίημα που μαθαίνουμε.
4. Γιατί τους μεζέδες που συνοδεύουν το τσιπουράκι δεν τους φτάνει κανένα "ορντέβρ".
5. Γιατί στην Ελλάδα η νύχτα τελειώνει το επόμενο πρωί.
6. Γιατί "λουλουδοπόλεμος" δεν υπάρχει σε καμία άλλη χώρα.
7. Γιατί το φλερτ είναι το εθνικό μας χόμπι.
8. Γιατί στην Ελλάδα όλοι βρίζουμε το Δημόσιο και ταυτόχρονα σκοτωνόμαστε για μια θέση εκεί.
9. Γιατί έχουμε - δεν έχουμε λεφτά ένα μπουζουκάκι θα το πάμε.
10. Γιατί δεν το παίζουμε "ψευτοπουρίτανοί". Τις "λαδιές" μας τις κάνουμε με θράσος.
11. Γιατί έχουμε τη νοοτροπία "καὶ αὔριο μέρα εἰ-ναι".
12. Γιατί δεν κάνουμε ποτέ επίσκεψη με άδεια χέρια.
13. Γιατί η λέξη "κερνάω" υπάρχει στο λεξιλόγιό μας.
14. Γιατί βράζει το αίμα μας.
15. Γιατί κατά βάθος... είμαστε καλά παιδιά.
16. Γιατί τα καταφέρνουμε πάντα... έστω και την τελευταία στιγμή.
17. Γιατί για τα μάτια μιας γυναίκας κάναμε 10 χρόνια πόλεμο.
18. Γιατί όταν οι ξένοι δεν έβρισκαν λέξεις έκλεβαν τις δικές μας.

Λ. Σπυροπούλου

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ

Ομόχια (ή ομόχιες) είναι οι λέξεις που προφέρονται το ίδιο, ενώ διαφέρουν στην ορθογραφία, την επυμολογία και τη σημασία τους. Τα ομόχια προκαλούν συχνά δυσκολίες στη χρήση τους (οι ομιλητές συγχέουν τις λέξεις ορθογραφικά). Τα κυριότερα ομόχια της σύγχρονης Ελληνικής είναι:

— ακώλυτος («ανεμπόδιστος», < κωλύω)
 — άλλως («αλλιώτικα, διαφορετικά») — άλως (η)
 («φωτοστέφανο»)

άρματα	
(«στρατιωτικά οχήματα»)	— άρματα («όπλα»)
άφιλος (< φίλος)	— άφυλλος (< φύλλο)
Βίβλος (η) (η Αγία Γραφή)	— βύβλος («πάπυρος»)
γάλος (ο) («γαλοπούλα»)	— Γάλλος (< η Γαλλία)
γλειφώ (πβ. γλειφιτζούρι)	— γλύφω (πβ. γλύπτης)
δανεικός (πβ. δανειζω)	— Δανικός (< Δανία)
δείγμα (πβ. δείχνω)	— δήγμα («δάγκωμα»)
δίνει (δίνω)	— δίνη («δάγκωμα»)
διάλειμμα («διακοπή»)	— διάλυμα (< διαλύω)
έγγειος («σχετικός με τη γη»)	
έκκληση (- σε βοήθεια)	— έκλυση (- ηθών)
εναίσιμος	
(- επί διδακτορία διατριβή)	— αινέσιμος (< αινώ)
εξάρτηση (< εξαρτώμαι)	— εξάρτιση (- πλοίου)
ετοιμολογία (πβ. ετοιμόλογος)	— ετυμολογία («προέλευση των λέξεων»)
ευφορία («γονιμότητα»)	— εφορία (πβ. φόρος)
ήρα (η) (- του σταριού)	— Ἡρα (αρχαιοελληνική θεά)
ήτοι («δηλαδή»)	— Οίτη (βουνό)
ήττα (- στη μάχη)	— ήτα (το) (γράμμα)
θαλάμη (- όπλου)	— θαλάμι («φωλιά χταποδιών»)
θύρα («πόρτα»)	— Θήρα (νησί)
ίλη (- ιππικού)	— ύλη («ουσία»)
ιός (- της γρίπης)	— ιιός («γιος»)
ιωνικός («σχετικός με τους Ιωνες»)	
	— Ιονικός

καινός («καινούργιος», Καινή Διαθήκη)	— κενός («άδειος»)
καριοφίλι («όπλο»)	— καρυοφύλλι («γαρύφαλλο»)
κάλλος («ομορφιά»)	— κάλος (ο - στο δάχτυλο)
κήτος (θαλάσσιο -)	— κύτος («αμπάρι»)
κίρρωση (- του ήπατος)	— κύρωση («επικύρωση»)
κλεινώ (- την πόρτα)	— κλίνω (- ένα ρήμα)
κλήμα («αμπέλι»)	— κλίμα («καιρικές συνθήκες»)
κλήση (τηλεφωνική -)	— κλίση (- ονομάτων)
κόλλημα (< κολλώ)	— κώλυμα (< κωλύω)
κάππα (το) («γράμμα»)	— κάπα (η) («πανωφόρι»)
κόμη («μαλλιά»)	— κώμη («κωμόπολη»)
κόμμα (πολιτικό -)	— κώμα («λήθαργος»)
Κρητικός (< Κρήτη)	— κριτικός (< κρίνω)
λήμμα (- λεξικού)	— λύμα («απόβλητο»)
λιμός («πείνα»)	— λωιώς («πανώλη»)
	— κόμμι («κολλώδης ουσία των δέντρων»)
	— κόμμα (σημείο στίξης)

Συνέχεια στην 8η σελ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ
ΥΠΟ
ΧΑΡΙΣΙΟΥ ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ
ΕΓΚΡΙΘΕΝ
ΕΝ ΤΩ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ 1906—1911
—
ΜΕΡΟΣ Α'
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΠΑΙΣΤΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ
—
ζ λα
φο ρω
η γη—
τα..
ΕΝ ΑΘΗΝΑ—
Εκδότης Ιωάννης Δη
ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ
44-ΟΔΟΣ ΕΤΑΙΑ
1909

Δημοτικόν σχολείον Ρεθύμνας		Έτος σχολικόν 1900-1901					
Τοῦ Δήμου Ρεθύμνων.		ΜΑΘΗΤΟ ΛΟΓΙΟΝ					
Αριθμός	Όνομα καὶ ἐπώνυμον μα θητοῦ	Ημέραι Ἐπώνυμος	Τὸ ποτὲ		Θητεία	Ἐπάγγελμα πατρὸς	Χρόνος ἀποφοίσ-
			Γεννήσιας	Κατοικίας			
1.	Ιωάννης Ρ. Σταραγιάτσος	11.	Ρεθύμνη	Ρεθύμνη	ηγεμόνης	γεργετός.	γενν. Ιανουάριος.
2.	Γεωργ. Ιωάν. Ραζαράς	12.	η	η	3.	η	3 ^η Φεβρίου.
3.	Σωτήρις Θ. Μαυρος.	11.	η	η	η	λευκίδης.	η
4.	Ενίαρχος Τ. Στιάκος	13.	η	η	η	λευκίας.	η
5.	Αντώνιος Η. Βασιλείους	10.	η	η		λευκίδης.	η
6.	Γεωργ. Ευάγ. Ραζαράς	11.	η	η		γεργετός.	η
7.	Γεωργ. Κ. Κοζάς.	12.	η	η		η	η
8.	Γεώργ. Ι. Αργαράζης.	10.	η	η		η	η
9.	Γεώργ. Κ. Μαυροκάς.	11.	η	η		η	3η 4 Ιανουαρίου.
10.	Γεώργ. Ι. Γεωργανήρης	11.	η	η		η	η
11.	Αθανάσιος Γ. Λεωνίδης.	11.	-	-		η	η
12.	Γεωργ. Κ. Σταύρος	10.	η	η		η	η
13.	Γεώργ. Κ. Σταραγιάτσος	10.	η	η		η	η
14.	Γεώργ. Κ. Γεωργιάνης	10.	η	η		η	η
15.	Γεώργ. Γ. Παραμούσας	11.	η	η		η	η
16.	Γεώργ. Γ. Καραϊτζη	12.	η	η		η	η
17.	Γεώργ. Γ. Μαυροκάς.	11.	η	η		η	η
18.	Γεώργ. Γ. Γεωργανήρης	11.	η	η		γεργαράς.	η
19.	Γεώργ. Γ. Αλφας.	10.	η	η		γεργετός	3η 5 Ιανουαρίου.
20.	Γεώργ. Κ. Σταραγιάτσος	12.	η	η		γεργαράς	η
21.	Γεώργ. Γ. Στιάκος	10.	η	η		λοχίας	η
22.	Γεωργ. Γ. Μαυροκάς	10.	η	η		γεργετός	η
23.	Γεώργ. Κ. Μαυροκάς	9.	η	η		η	η
24.	Γεωργ. Γ. Λαζαράζης.	8.	η	η		λευκίδης.	η
25.	Γεώργ. Γ. Μαυροκάς.	9.	η	η		γεργετός	η
26.	Ανα. Γεώργ. Γεώργιος	8.	η	η		η	16 ^η Φεβρίου.

Πέρασαν 105 χρόνια από τότε που γράφτηκε το μαθητολόγιο
και 100 περίπου χρόνια από τότε που τυπώθηκε
το Αλφαβητάριο για τα παιδιά της Α' Δημοτικού

Μας είκατέλειφαν οριστικά Τια Τη χώρα Των απέλων

• Πέθανε στις 23/4/2006 ο Παναγιώτης Ζαγορίσιος, σε ηλικία 70 ετών.

• Πέθανε στις 25/3/2006 ο Δημητρίου Παύλος και ετάφη στο Ροβολιάρι.

Τα "P.N." εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στους οικείους των εκλιπόντων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε πολύ όλους που με οποιονδήποτε τρόπο συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος μας, για το θάνατο του πολυαγαπημένου μας συζύγου και πατέρα Παναγιώτη Ζαγορίσιου.

**Η σύζυγος Ελένη
Ο υιός Αθανάσιος**

Παναγιώτης Αθ. Ζαγορίσιος

Απεβίωσε την 23-4-2006.

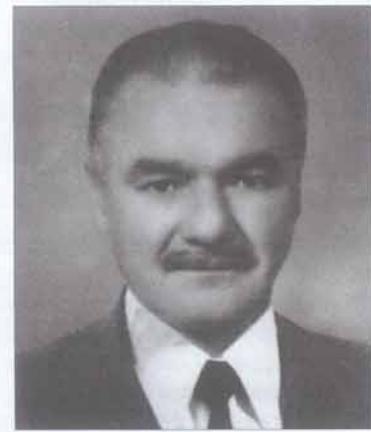
Γεννήθηκε την 25-4-1936 στη Ν. Άμπλιανη Λαμίας. Οι γονείς του κατάγονταν από την Άμπλιανη Ευρυτανίας.

Από μικρός βιοπαλαιστής επέδειξε ιδιαίτερη κλίση στην επισκευή και συντήρηση μηχανών αυτοκινήτων.

Τ' ανήσυχα βήματά του τον οδήγησαν στην αυτοκινητοβιομηχανία BIAMAΞ Α.Ε., όπου σπούδασε, εκπαιδεύτηκε και ειδικεύτηκε ως μηχανικός αυτοκινήτων τύπου Μερσεντές, και γρήγορα εξελίχτηκε σ' ένα σημαντικό στέλεχος από τους μηχανικούς της εταιρίας! Αργότερα αποσχίστηκε από την εταιρία και ίδρυσε δική του επιχείρηση συνεργείου επισκευής αυτοκινήτων τύπου Μερσεντές, στη Λαμία, σε ιδιόκτητο ακίνητο στην Έκθεση Λαμίας με μεγάλη πελατεία από όλη σχεδόν την Ελλάδα. Παρακολουθούσε αρκετά σεμινάρια και μετεκπαιδεύοταν τακτικά στη Γερμανία. Επίσης ειδικεύτηκε και παρακολούθησε μαθήματα επισκευών και συντήρηση μηχανών αυτοκινήτων τύπου Λαμπτοργκίνι στην Ιταλία και Ζετόρ στην Τσεχοσλοβακία, όπου διακρίθηκε για την ικανότητά του! Νυμφεύτηκε την συγχωριανή μας Ελένη I. Λιάπτη και απέκτησε έναν γιο, τον Αθανάσιο.

Υπήρξε ξεχωριστός λάτρης του χωριού μας και δέθηκε ιδιαίτερα με τη Ροβολιαρίτικη γη.

Το τέλος του έμελλε να είναι γρήγορο, ξαφνικό και οδυνηρό κατανικηθείς από την επάραπτη ασθένεια του αιώνα μας. Η γνωστή και καλοσυνάτη φιγούρα του θα λείψει για πάντα από το χωριό μας. Κηδεύτηκε τη μέρα που γεννήθηκε και τούτο δείχνει την ευγένεια και καλοσύνη της ψυχής του!

Στη μνήμη του Παναγ. Ζαγορίσιου

Άλλο ένα μεστωμένο ρουμελιώτικο δεντρί, απόφιο ατσαλένιο κομμάτι απ' την πανέμορφη γλυκοχυμώδη ανθρωποπανίδα της λεβεντογέννας Ρούμελης και της φυσικής ομορφιάς, ο εκλεκτός φίλος Παναγιώτης Ζαγορίσιος έφυγε από κοντά μας, χτυπημένος από τη γνωστή επάραπτη ασθένεια των φοβερών τούτων στιγμών που περνάει η ανθρωπότητα, εν ονόματι της επικατάρατης νέας τάξης πραγμάτων!

Ήσουν φίλε Παναγιώτη ένας αμετανόητος ζηλωτής και εραστής της Ροβολιαρίτικης φύσης και ομορφιάς και δεν πέρασε καλοκαίρι χωρίς την παρουσία σου στο όμορφο χωριό μας.

Ακόμα και τον καιρό της εργασίας σου - ως μηχανικός αυτοκινήτων - που δούλευες στο ιδιόκτητο μηχανουργείο σου στη Λαμία, πάντα τους θερινούς μήνες και ιδιαίτερα της Παναγίας (στη γιορτή σου) κατέφθανες ορεξάτος κοινωνός της κοινωνίας μας, όπου διοργάνωνες και 15Αυγουστιάτικο συμπόσιο στους συγγενείς και φίλους σου.

Όλοι οι Ροβολιαρίτες θυμούνται και θα θυμούντα εσαί την γλυκά σου παρουσία στην κοινωνία του χωριού μας.

Μα όμως η μοίρα σου κλήρωσε απροσδόκητα τον ξαφνικό χαμό σου ανήμερα του Πάσχα, με την ανάσταση του Κυρίου!

Άνοιξη γεγεννήθης και Άνοιξη απέθανες.

Στα 70 σου χρόνια, μόλις άρχισες ν' απολαμβάνεις τα εφήμερα αγαθά της οικογενειακής σου δημιουργίας!

Έτσι σου έλαχε ο κλήρος!

Ευχόμαστε φίλε Παναγιώτη θεία παραμυθία προς τα αγαπημένα σου πρόσωπα και σε συμπροπέμπουμε στην τελευταία σου κατοικία με το ύστατο χαίρε!

Ελαφρύ το χώμα που σε σκέπασε.

Αιωνία σου η μνήμη.

Παντ. Ρίζος

ΕΦΥΓΕ Ο ΠΑΥΛΟΣ

Μέγιστο αγαθό και πρώτο η ζωή. Στο κλωθούρισμα του χρόνου το νήμα της κάπου και κάπως μπερδεύεται. Και είναι φορές που στο μεσουράνημα του ήλιου, την ώρα που όλα γύρω πνίγονται στο φως την ώρα που η ζωή ξεχειλίζει από δράση και δημιουργία, μια αδυσώπητη Μοίρα γκρεμίζει τον Ήλιο απ' το μεσουράνημά του. Τότε πηχτό σκοτάδι καλύπτει το δρόμο όπου βημάτιζε ολόρθη και ακμαία η ζωή.

Ο δικός σου ήλιος Παύλος ήταν καταμεσί στον ουρανό. Και ξαφνικά σκοτίστηκε. Σκληρό, βαρύ και αβάσταχτο το χτύπημα.

Δώρο του Θεού η ζωή και η βουλή του ανερμήνευτη. Με το αδύναμο μυαλό μας αδυνατούμε να προσεγγίσουμε το βαθύτερο νόημα του αδόκητου «τετέλεσται». Μας τρομάζει το πρόωρο τέλος.

Παύλο, πορεύτηκες στη ζωή δυναμικά. Ξεκίνησες απ' το Ροβολιάρι από μηδενική βάση. Όρθωσες όμως το ανάστημά σου, επιστράτευσες ψυχικές και πνευματικές δυνάμεις και ρίχτη-

κες στη βιοπάλη, αποφασισμένος να δημιουργήσεις, να κτίσεις, να αφήσεις πίσω σου έργο. Και πέτυχες. Το αρχαίο σοφό ρήτο: «Τα αγαθά κόποις κτώνται» βρήκε στο πρόσωπό σου την πραγμάτωση και δικαιώση του.

Και τη στιγμή που το δέντρο της ζωής σου ήταν κατάφορτο από ωριμους καρπούς, τη στιγμή που άρχισες να απολαμβάνεις και να χαίρεσαι τα δημιουργήματά σου, «κεραυνός εν αιθρίᾳ» σου κλείνει τα μάτια.

Φίλε Παύλο, δεν αφήνεις πίσω λαμπρό έργο μόνο.

Αφήνεις και ένα λαμπρό παράδειγμα εργατικότητας, παράδειγμα αποφασιστικότητας, πίστης στη δημιουργία, παράδειγμα σωστού προγραμματισμού, οικονομίας και έξυπνης επενδύσης. Κοντά σε σένα και μέσα (απ' τις δικές σου δουλειές πολλοί Ροβολιαρίτες έμαθαν τι σημαίνει «εργασία και δημιουργία» και αυτό σου το αναγνωρίζουν).

Ενώ με τον τίμιο ιδρώτα σου δημιουργήθηκες και απέκτησες περιουσία, δεν έχασες τη γενέ-

τειρά σου, το ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ. Πάντα πρωτοστατούσες σε έργα κοινής αφελείας, δρόμους, βρύσες, εκκλησίες, πλατείες. Και είχες κατά νου να προσφέρεις πολλά ακόμη στο χωριό μας, που τόσο αγαπούσες. Όμως «Άλλαι αι βουλαί των ανθρώπων άλλα δε κελεύει ο Θεός».

Ας με συγχωρέσουν οι οικείοι του Παύλου, η γυναίκα, τα παιδιά του και οι άλλοι συγγενείς γι' αυτό που θα τους πω:

Ο πόνος και η θλίψη δεν έχουν αιώνια διάρκεια.

Αρκεί να πορευόμαστε κάτω από τον ήλιο του Θεού που αφυπνίζει την ΑΓΑΠΗ, η οποία αγάπη γεννά την παρηγοριά, την παραμυθία και το βάλσαμο της αγαθής μνήμης.

Παύλε, πορεύουσαν εν ειρήνη το δρόμο προς το Θεό. Ας έχει το χώμα του Αγίου Αθανασίου το άρωμα των αγριολούσων της Ροβολιαρίτικης φύσης και ας πέσει πάνω σου ανάλαφρο - ανάλαφρο.

Σταύρος Νέλλας

Στη μνήμη του Παύλου Π. Δημητρίου

Άλλος ένας μεσόκοπος συγχωριανός μας, συγγενής και φίλος, δυνατός και μεστωμένος, παιδί της Ροβολιαρίτικης κοινωνίας, ενεργητικός και δραστήριος στα μονοπάτια της ζωής, ο αγαπητός Παύλος Π. Δημητρίου, γκρεμίστηκε μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα απ' την πολύδεινη και φοβερότατη επάραπτη ασθένεια του αιώνα μας και φεύγει από κοντά μας.

Τραγική και φοβερή φίλοι μου... η ανθρώπινη μοίρα μας!

Εκεί που νομίζεις πως ήρθε η ώρα να στοχαστείς και να οραματίστες μια πιο ήσυχη και ανέμελη κατάσταση στη βιολογική σου περιήγηση και πλάνη στο γήινο χωροχρόνο, εκεί που καμαρώνεις κι απολαμβάνεις τάχα τα εφήμερα αγαθά σου και τις δημιουργίες σου... ξάφνου απλώνεται ανελέπτο και φοβερό το χέρι της θείας μοίρας και απροσδόκητα σου κόβει το νήμα της ζωής και σε στέλνει στα ουράνια μεταφυσικά πεδία!

Κοινή η μοίρα των ανθρώπων... βλέπετε.

Υπήρξες αγαπητέ Παύλο ένα άξιο και δημιουργικό τέκνο της κοινωνίας του χωριού μας, ένα ανήσυχο και δραστήριο πνεύμα στις οικονομικές και επιχειρηματικές δραστηριότητές σου και ευτύχησες να δεις και να χαρείς τις δημιουργίες σου... αλλά για λίγο.

Με τον ίδιο τρόπο και πόθο, με το ίδιο πάθος

Είπαν...</

Η ιστορία του Ροβολιαρίου γραμμένη με πέτρες

Ογκόλιθοι κυκλώπειων τειχών

Μεσαιωνικά τείχη

Οι τοίχοι στα νεότερα χρόνια, με ξυλοδεσιές και λάσπη για συνεκτική ύλη

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ στον κόσμο των ομόχων λέξεων

Συνέχεια απ' την δη σελ.

λίρα (νόμισμα)
λιτός («απλός, απέριττος»)
μέλλει («πρόκειται»)
Μήλος (η) (νησί)
μήτρα (η - της γυναίκας)
μοιχός («άπιστος σύζυγος»)
ξηρός («ξερός»)
όρος (το) («βουνό»)
όμως («ωστόσο»)
οράριο («άμφιο διακόνου»)
ότι (ειδικό, «πως»)
πάλη (πβ. παλεύω)
πείνα (πβ. πεινώ)
ρήμα («μέρος του λόγου»)
ρήση («απόφθεγμα»)
σατιρικός (< σάτιρα)
σκίνος («θάμνος»)
σορός (η - του νεκρού)
σπιρωτός (ρύζι -)
στείρα (- γυναίκα)
στίχος (- ποίηματος)
Σύρος («από τη Συρία»)
τείχος (- φρουρίου)
τόνος (λ.χ. η οξεία, η περισπωμένη)
τύχη (η) (καλή -)

φύλλο (- δέντρου)
χήρος (πβ. χήρα)
χρηστός («έντιμος», - πολίτης)
χωρικός (πβ. χωρός)
ψηλός (- βουνά)

— λύρα (μουσικό όργανο)
— λυτός (πβ. λύνω)
— μέλει («ενδιαφέρει»)
— μύλος (ο) (ο - αλέθει)
— μίτρα (η δεσποτική -)
— μυχός (- κόλπου)
— ξυρός («ξυράφι», επί ξυρού ακμής)
— όρος (ο) (επιστημονικός -)
— ώμος (ο) (πβ. ωμοπλάτη)
— ωράριο (πβ. ώρα, πλήρες -)
— ό, τι (αριστολογικό, «οτιδήποτε»)
— πάλι («ξανά»)
— πίνα (όστρακο)
— ρίμα («ομοιοκαταληξία»)
— ρύση (έμμηνη -)
— σατυρικός (< Σάτυρος)
— σκοίνος («βούρλο»)
— σωρός (ο - ξύλων)
— σπειρωτός (ο - ξύλων)
— Στύρα (- Ευβοίας)
— στοιχος («σειρά»)
— Σύρος «νησί»
— τοίχος (- σπιτιού)
— τόνος (φάρι)
— τείχη (τα) (τα - του κάστρου)

— φύλο («φυλή»)
— χοιρός («γουρούνι»)
— Χριστός (< χρίω, «ο Ιησούς»)
— χωρικός (πβ. χωριό)
— ψηλός (- φωνή)

Κανείς δεν μπορεί να είναι αυστηρός με τους άλλους, αν δεν είναι αυστηρός με τον εαυτό του.

ΚΕΙΜΕΝΟ Α'

(Απόσπασμα από κείμενο της 1ης σελίδας της εφημ. που εκδίδει η Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδας)

Μίλησε ο Θεός με το δικό του τρόπο στη θεόσωστη τοπική μας Εκκλησία, με την αποκάλυψη ενός ταπεινού και γνήσιου εργάτου, της αγιότητος του μακαριστού ιερομονάχου Βησσαρίωνος Κορκολιάκου.

Ο άγιος αυτός ιερομόναχος, μεμαρτυρημένης αρετής και παγκοίνου αναγνωρίσεως, κατά την ανακομιδή του ευρέθη άφθαρτος και ακέραιος. Εφυλάσσετο από το Θεό επί 15 χρόνια, μετά την οσιακή κοιμήση του στην ιερά μονή της μετανοίας του, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, την επιλεγομένη του Αγάθωνος, για να εμφανισθεί στην εποχή του δεινού Κλύδωνος και των εναντίων ανέμων και να μεταδώσει στο λαό της Εκκλησίας την ασφάλεια της αγιότητας και την ελπίδα της πίστεως, όπως ο ίδιος την εβίωσε και την εδίδαξε.

Ένας πτωχός, άσημος και αδύναμος κατά κόσμον άνθρω-

πος του Θεού, με την αφθαρσία του λειψάνου του, και την ευδία της αγιότητός του, αναλαμβάνει να κατασχύνει τους εχθρούς του Θεού και να στηρίξει στην οδό του πνευματικού αγώνος τα μέλη της Εκκλησίας.

«Τοις Αγίοις τας εν τη Γη Αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος...»

Ο Θεός δεν χρησιμοποιεί ανθρώπινα όπλα για να υπερασπίστε την Εκκλησία του.

Ο Θεός χρησιμοποιεί την αγιότητα των τέκνων του για να απαντήσει σε εκείνους που τον αμφισβήτησαν.

Την θαυμαστή αποκάλυψη δεχόμεθα με πίστη και σιωπή ως δώρο Θεού. Δεν σπεύδομεν να διακηρύξωμεν το γεγονός (μη σκοπούντων ημών τα βλεπόμενα αλλά τα μη βλεπόμενα).

Ας αναλάβει ο Θεός τη διαφύλαξη και διαχείριση του μεγάλου τούτου πνευματικού θησαυρού.

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδας

Το κείμενο Β' δημοσιεύεται ως απάντηση στα ερεθίσματα του κειμένου Α'.

Ευαεθάστως ερωτάται ο μητροπολίτης Φθιώτιδος, αν είναι αμαρτία η φράση: «Τοις Αγίοις τοις εν τη Γη Αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος...» να γραφεί και με τη μορφή: «Τη φωτοσυνθέσει τη εν τη Γη Αυτού εθαυμάστωσεν ο Κύριος...»

Και κάτι ακόμη: Αν ο σεβασμιώτατος εκαλείτο να διδάξει σε μαθητές των δύο ανωτέρων τάξεων ενός Δημοτικού Σχολείου τα δύο αυτά κείμενα, με στόχο να τεκμηριώσει το «θαυμαστόν» των έργων του Θεού επί Γης, για ποιο κείμενο, τα παιδιά θα αναφωνούσαν: «Ως εμεγαλύνθη τα έργα Σου Κύριε, πάντα εν σοφίᾳ εποίησας».

Είναι δυνατόν ο Θεός να ασχολείται με ξηρόν επί των οστών δέρμα (λείψανο), προ ετών κοιμηθέντος μοναχού; Πόσο άφθαρτος και ακέραιος ευρέθη ο μακαριστός ιερομόναχος; Γιατί δεν αποκαλύπτεται το πρόσωπό του;

ΚΕΙΜΕΝΟ Β'

(Απόσπασμα από βιβλίο Βιολογίας - Φυτολογίας)

Η φωτοσύνθεση είναι μια πολύπλοκη διαδικασία, που περιλαμβάνει διάφορα στάδια. Ως τελικό πάντως αποτέλεσμα τα φυτά συνδυάζουν το νερό από το έδαφος με το διοξείδιο του άνθρακα της ατμόσφαιρας για να παράγουν γλυκόζη και από αυτήν, στην συνέχεια, κυτταρίνη και άμυλο. Την ενέργεια που απαιτείται την αντλούν από το ηλιακό φως με την βιοήθεια της χλωροφύλλης ενώ το οξυγόνο είναι ένα δευτερογενές, πολύτιμο παράγωγο της φωτοσυνθετικής διαδικασίας. Ας σημειωθεί ότι η χλωροφύλλη παραμένει αμετάβλητη και απορροφά διαρκώς φως για την συντήρηση του αέναου κύκλου. Μοιάζει με τον διευθυντή της ορχήστρας, που δεν μετέχει ο ίδιος στο παίκτιμο ενός μουσικού έργου, ρυθμίζει ωστόσο με τις κινήσεις των χεριών τις αιώνιες μελωδίες και την έντασή του.

Με την φωτοσύνθεση, τα πράσινα φυτά μετατρέπουν το ηλιακό φως σε χημική ενέργεια. Η ενέργεια αυτή αποθηκεύεται και προσλαμβάνεται από τα ζώα μέσω της τροφικής αλισίδας: είτε κατευθείαν από τα φυτά είτε έμμεσα, αφού η τροφή τους αποτελείται από άλλα, φυτοφάγα ζώα. Ήχει παράδοξο, αλλά είναι αληθινό: Επειδή τα φυτά αποτελούν την τροφή πολλών ζώων, και τα ίδια αυτά τα ζώα την τροφή άλλων, η φωτοσύνθεση συνιστά την έσχατη πηγή τροφής όλων των γηινών - ίσως και των εξωγήινων! - οργανισμών.

Το οξυγόνο της γήινης ατμόσφαιρας οφείλει λοιπόν την πα-

ρουσία του σε έναν τεράστιο μηχανισμό φωτοσυνθέσεως, που επενεργεί σε όλο το φυτικό βασίλειο: Από τα δάση - όσα έχει αφήσει ανέπαφα η ανθρώπινη μαριά - μέχρι τα δένδρα στους δρόμους ή τα άγρια χόρτα μας πλαγιάς. Σε πολύ πάντως μεγαλύτερη ποσότητα, το οξυγόνο παράγεται στην θάλασσα. Εκεί, πράγματι, μικροσκοπικοί φυτικοί οργανισμοί, που αποτελούν το περίφημο φυτοπλαγκτόν, φωτοσυνθέτουν οξυγόνο, ενώ αποτελούν τροφή για άλλους θαλάσσιους μικροοργανισμούς.

Είναι λοιπόν αναμφισβήτητο ότι η φωτοσύνθεση είναι μια διαδικασία πολύπλοκης αλλά και επιβλητικής ομορφιάς. Η σημασία της ξεπερνά κατά πολύ τα συνήθη μέτρα της αλληλεπιδράσεως του φωτός με την ύλη. Πρόκειται για την τομή, την αξιοθαύμαστη και ιδιαίτερα τομή του μακροκόσμου με τον μικρόκοσμο των μορίων και των ηλεκτρονίων. Είναι η μυστική συνάντηση του φωτός με τον κόσμο της ζωής. Καθώς τα πράσινα φύλλα των φυτών ή τα φύκια στις απέραντες θαλασσές δέχονται με ευγνωμοσύνη το ηλιακό φως, ένας μηχανισμός λεπτεπίλεπτος όσο και κολοσσιαίος αρχίζει να λειτουργεί.

Τα αναριθμητά μόρια και οι οργανικές ενώσεις, τα άτομα των στοιχείων και τα ηλεκτρόνια που διεγείρονται από τα φωτόνια έχουν την αρχέγονη εντολή να αφήσουν την ζωή να ανθήσει· και, επί πλέον, να την συντηρούν με προσοχή και τρυφερότητα.